

til, at danske Statspapirer skulle staa i lavere Kurs end svenske Statspapirer, og jeg betvivler ikke, at bliver det den højtærede Finansminister magtpaaliggende at heve Prisen paa danske Statsobligationer lidt, vil han ogsaa kunne finde Vejen, ad hvilken danske Statsobligationer kunne hæves i Pris. Forhører man sig om, hvad Grunden til det af mig omtalte Forhold er, ja, saa faar man altid et og samme Svar: alle kende Grunden til, at danske Statsobligationer paa Udlandets Marked i Pris staa under — og ikke saa lidt under — svenske Statsobligationer for Eksempel. Jeg skal dokumentere det med Tal. Det er ogsaa Hamborgs Børskurs for otte Dage siden. Der stod $3\frac{1}{2}$ pCt. danske amortisable Statsobligationer i $94\frac{3}{8}$ — $94\frac{1}{2}$, svenske Statsobligationer, ogsaa $3\frac{1}{2}$ pCt.s, noteredes derimod til 95.₆₅—95.₈₀. Det er ikke saa lille en Forskel det, og saa vi Hypotekbanken, maa vi i det hele tage det Arbejde op at bringe vore Papirer saa højt til Vejrs som muligt paa det udenlandske Marked, og det bliver nødvendigt, at den danske Stat gaar i Spidsen med at søge ad de Veje, der ere mulige — og saadanne Veje gives der; men jeg skal forøvrigt ikke komme ind derpaa — at bringe danske Statspapirer i Vejret, i hvert Fald ved Siden af svenske Statsobligationer.

De mange Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg ikke videre komme ind paa. Blive vi først enige om Hovedtanfen, om dette, at vi ville have en Hypotekbank, finde vi nok ud af at saa Enkelthederne ordnede paa bedste Maade. Saadan som Forslaget foreligger, er det jo i det væsentlige, som Udvalget i sin Tid var enigt om det. Der var den Gang kun Uenighed om to Punkter, og det ene af disse Stridspunkter have Forslagsstillerne søgt at komme udenom, saa det vil ikke ligge i Vejen længere. I Følge det tidligere Forslag var det jo Meningen, at Staten skulde henlægge en Grundfond paa 10 Millioner i Statsobligationer. Det kunde Staten gøre den Gang, da den havde Pengene til det, nu vilde det være vanskeligt for den højtærede Minister at henlægge 10 Milloner som en Grundfond. Man kunde jo sige, at saa skulde, i Stedet for dette, Ministeren bemyndiges til at udstede Obligationer, men saa have vi jo straks dette Spørgsmaal, som har været en Klods om Benet paa Jernbanerne, og som ogsaa vilde blive en Klods om Benet paa Hypotekbanken. Forslagsstillerne ere derfor gaaede den Vej, at Statskassen skal garantere for indtil 15 Millioner, men en Statsgaranti i Stedet for en Grundfond gør jo i Virkeligheden lige meget. Det er et praktisk Spørgsmaal, som maa rettes efter de

foreliggende Forhold, om det helst skal være det ene eller det andet. Dette Uenigheds-punkt antager jeg, vi dermed ere komne udenom. Det andet Spørgsmaal var om Bestyrelsen, hvordan den skulde sammensættes, og her have Forslagsstillerne optaget det Forslag, som Flertallet i sin Tid stillede og dermed holdt sig saa nær til Ordningen af den svenske Hypotekbank som muligt. Om det nu er den eneste mulige Ordning af dette Spørgsmaal, eller om der gennem Forhandling kan findes en anden Ordning, er noget, der kan forhandles om. Til Slutning vil jeg ganske kortelig omtale et Punkt i Lovforslagets § 6, hvor der foreslaas, at Banken skal udstede sine Obligationer til $3\frac{1}{2}$ og 4 pCt. aarlig Rente. Det passede i den Tid, men jeg henstiller til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, om det vil være rigtigt i Lovforslaget at foreslaa, at Hypotekbanken kun maa udstede Obligationer, der enten maa lyde paa $3\frac{1}{2}$ eller 4 pCt. Rente. 4 pCt. rentebærende Obligationer ere ikke heldige for os i hvert Tilfælde nu for Tiden, det er yderst uheldige Papirer, i det Øjeblik de maa op til pari, for de ville vanskeligt kunne komme derved, og derigennem, at de ikke kunne stige, paa Grund af Amortisationen ville de trykke Prisen paa de $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer. Den heldigste Rente for Vaantagere for Tiden her i Landet vilde vel nok være $3\frac{3}{4}$, og om det under saadanne Forhold vilde være heldigt i Lovforslaget at fastsætte, at enten skulde det være $3\frac{1}{2}$ eller 4 pCt., er dog et Spørgsmaal, som der bør forhandles lidt nærmere om. Men, som sagt, det er af disse Enkeltheder, som maa ordnes efter de praktiske Forhold.

Jeg skal ikke videre komme ind paa Sagen, jeg har kun villet omtale Spørgsmaalet i sin Almindelighed, søgt at paavise, i hvad Retning man har ment, at en saadan Hypotekbank vilde virke, søgt at paavise Grundene, hvorfor man gif ud fra, at den vilde bringe sine Obligationer højere i Pris, end Kreditforeningerne kunne bringe sine.

Jeg vil hermed anbefale Forslaget til den højtærede Finansministers og til Tingets Velvilje, idet jeg tror, at det vil være et Held for Ejendomsbesidderne, om der blev oprettet en Hypotekbank paa det Grundlag, her er foreslaaet i Lovforslaget.

Finansministeren (Estrup): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det vilde være af meget stor Betydning for Ejendomsbesidderne her i Landet og ogsaa for Kommunerne, for saa vidt der ogsaa